

ת"פ 56235/12 - מדינת ישראל נגד פארס קבאה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 נובמבר 2014

ת"פ 56235-12-12 מדינת ישראל נ'

קבאה

בפני כב' השופטת הדסה נאור

המאשימה

נגד

פארס קבאה

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אביב בר-אור

הנאשם עצמו

ב"כ הנאשם עו"ד מchalgena

הדיון מתורגם לנאשם לערבית

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו עבירות שב"ח, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתחזות אדם אחר במטרה להונאות.

בעקבות בחינה מחודשת של חומר הראיות, לאור טענות שהועלו על ידי ב"כ הנאשם, תוקן כתב האישום ובמסגרת הסדר טיעון דיןוי הודה הנאשם בעבירה שב"ח בלבד.

בעקבות תיקון כתב האישום, העלה ב"כ הנאשם טענה ולפיה הייתה זו כניסה הראשונה של הנאשם לישראל שלא כדין, ומאחר שעלה פי מדיניות המאשימה להעמדה לדין בגין עבירות אלה, לפיה בהיעדר עבירות נלוות לא מוגשים כתבי אישום בגין שתי העבירות הראשונות, ביקש שלא להרשיע את הנאשם בעבירה שנותרה.

המואשימה עמדה על עמדתה לפיה יש להוותר את הרשותה על כנה, נוכח העובדה שאומנם מדובר בעבירה שב"ח ראשונה אך אין המדבר בעבירה ראשונה לחובת הנאשם, שנידון על ידי בית משפט צבאי שומרון בתאריך 14.2.10 בגין עבירות של נסיון להפרת הכרזת שטח סגור והתחזות אדם אחר במטרה להונאות.

לטענת המואשימה, אין הנאשם נכנס לגדר המקרים בהם מדובר בנאים נעדרי הרשות קודמות, שלגביהם חלה מדיניות העמדה לדין בעבירות שב"ח, שבו עונש עתר להטיל עליו עונש ברף התחתון של מתחם הענישה, הנע בין 6 חודשים ל-6 חודשים מסר בפועל לאור הפגיעה בערכים המוגנים של ריבונות המדינה וההגנה על שלום הציבור ובטחונו.

כאמור, ביקש ב"כ הנאשם מהרשותה הנאשם מפונה לעובדה שה הנאשם מתגורר בכפר ברטעה, שחציו בתחום מדינת ישראל וחציו בתחום הרשות, כשהליך משפחתו מתגוררת מצד הישראלי, והרשות עלולה לפגוע באפשרותו לבקר את קרוביו משפחתו אלה.

ה הנאשם עצמו טען שהרשותה עלולה לפגוע באפשרותו לקבל אישור כניסה ועבודה בישראל, כשההוא עצמו מתנדב בכוחות הכבאי בשטחי הרשות וככזה אף ס"ע בזמןו בכינוי השריפה בכרמל.

בהתחשב בעובדה של חובות הנאשם הרשות קודמת בעבירה ממין העניין, אף כי לא בעבירות שב"ח על פי חוק הכניסה לישראל, ועל אף זאת הוא מחזיק בידו אישורי כניסה למרחב התפר, שלא הובאה בפניי כל ראייה לפיה הרשות בעבירה זו תמנע ממנו אפשרות לבקר את קרוביו או שקרוביו יוכל לבקר אותו - לא מצאת נסיבה המצדיקה אי הרשותה.

יחד עם זאת, כפי שנקבע לא אחת, מתחם הענישה בעבירות שב"ח ללא עבירות נלוות נע בין מסר על תנאי לתקופת מסר קצרה, כשבנסיבות מקרה, כמשמעותו בפעם הראשונה שבה הנאשם נכנס לישראל שלא דין, ראוי להטיל עליו את הענישה ברף התחתון של מתחם.

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מסר על תנאי למשך 3 חודשים וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מהיום.

2. הנאשם ישלם קנס בסך 1500 ש"ח או 15 ימי מסר תמורה.

הकנס יקוזז מהסכום שהופקד בתיק מ"י 51474-12-12 ויתרת הסכום - בסך 500 ש"ח - תשולם עד לתאריך 15.1.15.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המוציאים יושמדו.

ניתנה והודעה היום י"ח חשוון
תשע"ה, 11/11/2014 במעמד
הנוכחים.
הDSA נאור, שופטת

אליה